

Arrest

nr. 121 918 van 31 maart 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake K.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Raduzhnoye in het district Grozny.

Op 5 juli 2012 ging u een vriend in Znamenskoye bezoeken. Om 20.00 uur 's avonds vertrok u van uw vriend en reed u naar huis. Onderweg, op 30 km van Znamenskoye ligt het dorp Gorarosk. Daar stopte u om sigaretten te kopen.

Toen u de winkel verliet merkte u militairen op die ook de winkel wilden betreden. Toen u Gorarosk uitreed merkte u een wagen achter u die met de lichten knipperde. U deed alsof u het knipperen niet opmerkte en u reed harder. De weg waarop u reed was onbewoond en u wilde niet stoppen op deze weg. U hoopte een volgend dorp te bereiken. Echter de auto die met zijn lichten knipperde reed sneller

dan uw wagen. Onder het rijden, toen u zag dat u bijna ingehaald zou worden, merkte u een andere stilstaande wagen op aan de kant van de weg. U besloot om voor deze wagen uw wagen te parkeren, zodat er in ieder geval toch een getuige zou zijn moest iets verkeerd lopen. 80 à 100 meter voor de geparkeerde witte wagen stopte u uw wagen. De UAZ die u volgde stopte vervolgens voor uw wagen. Uit deze UAZ stapten vier militairen uit die naar uw wagen toe liepen en hun wapens op u richtten. Eén van hen greep u vast en trok u uit uw wagen. U werd aan de achterkant van uw wagen tegen uw wagen gedrukt en gevraagd uw benen te spreiden. De militairen waren kwaad dat u niet eerder was gestopt toen ze met hun lichten teken gaven om te stoppen. Een militair doorzocht uw wagen en een van de militairen wees op de geparkeerde wagen. Een militair schoot in de lucht en riep naar de wagen om dichterbij te komen. Eerst gebeurde er niets, maar even later gingen de deuren van deze geparkeerde wagen open en 4 personen sprongen uit het voertuig, ook gewapend. Zodra de deuren openden, hoorde u iemand roepen tegen u om weg te rennen. Onmiddellijk vielen er schoten. U rende weg naar het kanaal naast de weg. De militairen en de 4 onbekende personen schoten naar elkaar. U stak het kanaal over en liep te voet verder naar huis. Het nam, om thuis te geraken, een uurtje tijd in beslag. Toen u thuis kwam vertelde u uw vrouw Ka.M. (OV 7.685.009) niets over wat er had plaatsgevonden. De nacht verliep rustig en ook de volgende dag was er geen probleem.

's Avonds gingen jullie slapen en in de nacht van 6 op 7 juli, rond middernacht, vielen drie militairen uw woning binnen. Ze braken de deur stuk. U hoorde een zware klap, waar u wakker van werd en u sprong uit het bed. Op dat moment hoorde u roepen 'blijf liggen'. Ook uw vrouw en kinderen werden wakker. Uw kinderen wilden komen kijken, maar werden tegen gehouden en mochten uw kamer niet binnen. De drie militairen die uw woning waren binnengevallen riepen dat u op de grond moest gaan liggen. U ging zelf op de grond liggen. Op dat moment voelde u een voet op uw rug en werden uw handen op uw rug vastgebonden. Uw vrouw die ook was opgestaan, huilde en vroeg wat er aan de hand was. De militairen negeerden haar. Eén van de militairen trok u omhoog en bracht u geboeid weg naar buiten.

U werd in een wagen gezet en weg gebracht naar het politiegebouw in de Zavodskoi wijk te Grozny. U werd opgesloten in een cel. De volgende morgen werd u uit uw cel gehaald en naar een kamer gebracht waar u hardhandig werd ondervraagd. Ze vroegen u naar vrienden, of u hoorde bij de jongens van de witte wagen, hoe u er in slaagde hun mannen te vermoorden. De militair had het over gewapende bendes en stelde dat u bij hen hoorde. Hij had het over de schietpartij op 5 juli 2012.

Ook de volgende 2 dagen werd u ondervraagd en mishandeld. Alle dagen tot uw vrijlating werd u ondervraagd over rebellen en de schietpartij op 5 juli 2012.

Op de 5de dag van uw vasthouding werd een andere gevangene, genaamd I., in uw cel gebracht. I. zei u dat hij mogelijks zou kunnen vrijkomen, maar hij wist nog niet wanneer. Hij vertelde over zijn zus die hem regelmatig kwam bezoeken en stelde voor om te helpen als hij het kon. U vroeg I. uw gezin te verwittigen. U gaf het adres op van G., een legervriend van u uit Ingoesjetië. Twee dagen later kwamen ze I. uit uw cel halen. U weet niet wat er met hem nadien gebeurde. Op 13 juli 2012 kreeg u van een rechercheur te horen dat er mensen waren die bezorgd waren om u. G. en een Tsjetsjeense militair waren komen vragen achter u. De Tsjetsjeense militair had zich garant voor u gesteld en u werd vrijgelaten.

G. nam u mee naar zijn woning in Ingoesjetië, Sleptsovsk. Hij zorgde dat u daar een woning kon betrekken. U bleef in deze woning 7,5 maand wonen en u ondervond geen problemen.

De dag na uw vrijlating nam u contact op met uw neef in Noord Ossestië en u vroeg hem achter geld. U neef gaf aan dat hij u geen geld kon geven. U vroeg uw neef achter uw gezin en u vernam dat ze waren vertrokken.

Uw vrouw en kinderen hadden op 11 juli 2012 Tsjetsjenië verlaten en waren naar Polen gereisd waar zij een asiel aanvraag hadden ingediend. U maakte uw neef duidelijk dat indien uw gezin met hem contact opnam, hen niets te vertellen over uw verblijfplaats.

In oktober 2012 reisde uw vrouw en dochter terug naar Tsjetsjenië om u daar te zoeken.

Zij vernam geen nieuws over u en in februari 2013 keerde uw vrouw en dochter terug naar uw zoon in Polen.

Op 1 maart verliet u Sleptsovsk en ging u naar Mazdok in Noord Ossestië waar u een maand bij uw neef verbleef.

Uw neef regelde uw vertrek uit de Russische Federatie en op 29 maart 2012 vertrok u met een vrachtwagen naar Kiev, Oekraïne. Op 31 maart 2012 stapte u in Kiev in een andere vrachtwagen waarmee u via Polen, Duitsland naar België reed.

U kwam in België toe op 4 april 2013.

Op 2 april 2013 vernam uw vrouw en kinderen die op dat moment in Polen verbleven, van uw neef dat u naar België was vertrokken.

Ook zij verlieten Polen en kwamen op 4 april 2013 in België toe.

Dezelfde dag vroegen u, uw vrouw en zoon T.M. (OV 7.685.006) samen asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van jullie asielrelaas legden jullie volgende documenten voor: uw geboorteakte, jullie huwelijksakte, het Russisch binnenlands paspoort van uw vrouw en dochter, uw rijbewijs tractor, uw medisch attest voor de tractor, een Russisch medisch attest van uw vrouw, uw arbeidsboekje en uw diploma middelbaar onderwijs.

Uw zoon T.M. legde zijn Russisch binnenlands paspoort, zijn geboorteakte, zijn rijbewijs en Russische medische attesten voor.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u betrokken geraakte in een schietgevecht tussen militairen en onbekende personen. U werd omwille hiervan in de nacht van 6 op 7 juli 2012 gearresteerd en gedurende 7 dagen vastgehouden. Na uw vrijlating werd u opnieuw gezocht en u vreest opnieuw gearresteerd te worden en de schuld te krijgen van zaken die u niet had gedaan (CGVS p. 15-25).

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat u tijdens uw verblijf in de Russische Federatie en na uw vertrek uit de Russische Federatie onvoldoende pogingen ondernam om zich te informeren over de huidige situatie en de evolutie van uw problemen.

U werd op 6 juli 2012 opgepakt en gedurende 7 dagen vastgehouden in een politiegebouw te Grozny. Op 13 juli 2012 slaagde uw vriend G. erin u vrij te krijgen.

Hij nam u mee naar Ingoesjetië waar u in Sleptovsk verbleef tot 1 maart 2013. Die dag vertrok u naar uw neef in Mazdok, Noord Ossestië.

U werd gevraagd of u in de periode dat u in Ingoesjetië en Noord Ossestië verbleef enige pogingen had gedaan om na te gaan of militairen nog waren langs geweest om u te zoeken.

U stelde dat u tijdens uw verblijf in Ingoesjetië of Noord Ossestië niets had ondernomen om na te gaan of u nog steeds werd gezocht. U had louter op 26 juli 2012 aan uw vriend G. gevraagd om documenten bij u thuis op te halen en toen had G. van de bureaus te horen gekregen dat ze u nog zijn komen zoeken op 20 of 21 juli 2012.

U had verder geen nieuws meer gehoord en geen stappen meer ondernomen om dit later nog na te gaan.

Op de vraag waarom u later niet meer had geïnformeerd in de actuele situatie van uw problemen antwoordde u dat als u zou informeren, ze zouden uitvissen waar u verbleef.

Ook na uw vertrek uit de Russische Federatie, sinds uw aankomst in België, ondernam u geen verdere pogingen om zich te informeren over uw actuele situatie. U stelde dat u als u dit wou weten u gemakkelijk aan uw vriend G. kon vragen om te gaan informeren in Tsjetsjenië maar dat wilde u niet doen omdat alle oproepen uit het buitenland worden afgeluisterd (CGVS man p. 5, 6, 8).

Deze uitleg overtuigt niet daar u zowel tijdens uw verblijf in Ingoesjetië en Noord Ossestië als na uw aankomst in België nog contacten had met personen in de Russische Federatie waarvan u zelf aangeeft dat het u weinig moeite zou kosten om informatie te verkrijgen (CGVS man p. 8).

Van een asielzoeker kan echter verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over zijn persoonlijke problemen en de evolutie daarvan.

Dergelijke nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en ondermijnen de aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging ernstig. Verder moet vastgesteld worden dat er talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties werden vastgesteld in uw onderlinge verklaringen, in de onderlinge verklaringen van uw echtgenote en tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote en zoon.

Zo verklaarde u betreffende het binnenvallen van de militairen in de nacht van de 6de juli 2012 dat toen u het hoorde uit bed stapte en te horen kreeg dat u op de grond moest gaan liggen. **U ging zelf op de grond liggen.** Vervolgens werden uw handen op uw rug vastgebonden en trok **één militair u recht en bracht u naar buiten.**

U gaf aan dat uw kinderen wilden zien wat er gebeurde in jullie kamer maar dat ze door de militairen **werden tegengehouden en in hun kamer moesten blijven.** Tegen uw **huilende vrouw zeiden of deden de militairen niets** (CGVS man p. 19, 20, 21).

Uw vrouw verklaarde betreffende deze inval op 6 juli 2012 dat drie militairen de woning binnenvielen en u onmiddellijk aanvielen en meenamen. U had niet de tijd op de grond te gaan liggen en werd **van het bed meegenomen.** Uw vrouw was in paniek en kon door de paniek verder niets opmerken wat er met u gebeurde. Ze hoorde enkel roepen **op de grond te gaan liggen wat ze ook deed** en zag dat **de kinderen de kamer binnen liepen die naast haar op de grond gingen liggen** (CGVS vrouw p. 9, 10).

Uw zoon T.G. beschreef deze arrestatie als volgt: op 6 juli 2012 's nachts vielen drie mannen de woning binnen. U werd door **twee mannen** met uw handen op uw rug weggebracht. Uw zoon had dit opgemerkt toen **hij jullie kamer binnen liep.** Daar werd hem gezegd ook op de grond te gaan liggen zoals zijn moeder. Uw zoon had **u niet op de grond zien liggen** (CGVS zoon p. 8, 9).

Zowel uw vrouw als uw zoon werden met deze meerdere incoherenties geconfronteerd.

Uw vrouw antwoordde toen ze werd gewezen op haar verklaring, tegenstrijdig met de uwe, dat u vanuit bed werd meegenomen, dat jullie waarschijnlijk waren opgestaan, misschien ook niet. Ze herinnerde zich enkel dat u onmiddellijk werd gegrepen.

Over het al dan niet binnenkomen van de kinderen in de kamer legde uw vrouw uit dat u misschien door de paniek hun binnenkomst niet had opgemerkt omdat er maar 1 licht brandde in de gang.

Uw vrouw herinnerde zich niet dat u op de grond moest gaan liggen en herhaalde haar verklaringen dat zij op de grond moest gaan liggen van de militairen (CGVS vrouw p. 11, 12).

Deze uitleg overtuigt niet.

Gezien u en uw echtgenote aanwezig waren bij deze arrestatie is het redelijk te verwachten dat jullie beide versies coherent en eenduidig zouden zijn over deze arrestatie.

Ook uw zoon T.G. werd gewezen op de verschillen in jullie verklaringen en hij reageerde door te herhalen dat hij en zijn zus naar de kamer van uw ouders zijn gerend, dat u door twee mannen werd meegenomen. Mogelijk was het op straat maar één persoon (CGVS zoon p. 9).

Ook zijn uitleg overtuigt niet.

Er kan verwacht worden, gezien hij ook aanwezig was tijdens uw arrestatie, dat ook zijn versie coherent en eenduidig met uw versie zou zijn.

Verder moet betreffende deze arrestatie nog opgemerkt worden dat zowel in uw als in uw echtgenotes onderlinge verklaringen ook een tegenstrijdigheid werd vastgesteld.

U en uw echtgenote verklaarden op het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u tijdens de inval op 6 juli 2012 **op de grond werd geduwd** (vragenlijst CGVS man en vrouw punt 3.5).

Echter op het gehoor voor de Commissariaat-generaal gaf u aan dat u werd gezegd op de grond te gaan liggen en dat **u dit zelf deed, door uzelf te laten vallen op de grond** (CGVS man p. 20).

Uw echtgenote gaf weer op het Commissariaat-generaal dat u **van bed onmiddellijk werd meegenomen en dat ze zich niet herinnert u op de grond te zien liggen** (CGVS vrouw p. 11).

U antwoordde toen u met uw tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd dat u dat niet had gezegd, u had zich laten vallen (CGVS man p. 26).

Uw vrouw liet verstaan bij confrontatie dat ze het zich niet meer herinnerde omdat er geen licht in de kamer was en iedereen in paniek was (CGVS vrouw p. 11).

Beide uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Het is redelijk te verwachten dat jullie beiden coherent zijn in jullie onderlinge verklaringen betreffende eenzelfde incident.

Ook uw verklaringen over de 7 dagen dat u werd vastgehouden na uw arrestatie bevatten meerdere tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen.

U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u naar het politiekantoor in Grozny werd gebracht. U werd **gedurende 2 dagen mishandeld en ondervraagd** in verband met de personen van de witte wagen. Tijdens **uw derde dag van opsluiting** werd een andere man bij u in de cel opgesloten. Jullie hadden een kort gesprek. **Hij werd 3 dagen later vrijgelaten.** U vroeg hem een vriend op te zoeken genaamd G. (vragenlijst CGVS man punt 3.5).

Voor de het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u 7 dagen werd vastgehouden. U werd **alle dagen ondervraagd maar drie dagen ook mishandeld. Op de vijfde dag brachten ze nog iemand anders in uw cel.** Hij heeft twee dagen bij u gezeten. **U weet niet wat er met hem gebeurde na deze twee dagen.** Hij werd gewoon uit uw cel weg gebracht (CGVS man p. 22, 23, 24, 26).

Ook met deze inconsistenties in uw verklaringen werd u geconfronteerd.

U beweerde dat u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet over mishandelen had gesproken.

De tolk had u gezegd dat het belangrijk was om te antwoorden op de vragen en ze hadden niet gevraagd hoeveel dagen u werd ondervraagd of mishandeld. Ook over de dag dat een man bij u in de cel werd opgesloten beweerde u op de twee gehoren hetzelfde te hebben gezegd en dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet had verklaard dat hij 3 dagen later werd vrijgelaten.

Of ze hadden zich op de Dienst Vreemdelingenzaken vergist, of u had zich vergist. U wist het niet (CGVS man p. 26, 27).

Ook deze uitleg overtuigt niet.

Uw verklaringen genoteerd in de vragenlijst van het CGVS zijn nochtans duidelijk. Bovendien verklaarde u op het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw verklaringen aan uw werden voorgelezen en dat u geen verbetering had moeten aanbrengen (CGVS man p.2)

De vastgestelde veelvuldige tegenstrijdigheden aangaande feiten die allen betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurig en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen.

Het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenote, uw zoon en dochter, uw geboorteakte en deze van uw zoon, jullie huwelijksakte, het rijbewijs van uw zoon, uw tractor rijbewijs, het medische attest voor de tractor, uw arbeidsboekje en uw middelbaar diploma, bevatten allen persoonsgegevens die niet worden betwist.

Het Russisch medisch attest van uw vrouw geven aan dat uw echtgenote een allergie voor antibiotica heeft en schildklierproblemen.

De Russische medische attesten van uw zoon verwijzen naar zijn problemen rond zijn zicht en de verlamming in zijn gezicht.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook zoon T.G. een weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake Ka.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Raduzhnoye in het district Grozny. Op 5 juli 2012 ging uw man K.M. (OV 7.685.009) een vriend in Znamenskoye bezoeken. Om 20.00 uur 's avonds vertrok uw man en reed hij naar huis. Onderweg, op 30 km van Znamenskoye ligt het dorp Gorarosk. Daar stopte uw man om sigaretten te kopen. Toen hij de winkel verliet merkte uw echtgenoot militairen op die ook de winkel wilden betreden. Toen uw man Gorarosk uitreed merkte hij een wagen achter hem die met de lichten knipperde. Uw man deed alsof hij het knipperen niet opmerkte en hij reed harder. De weg waarop hij reed was onbewoond en uw man wilde niet stoppen op deze weg. Hij hoopte een volgend dorp te bereiken. Echter de auto die met zijn lichten knipperde reed sneller dan zijn wagen. Onder het rijden, toen uw man zag dat hij bijna ingehaald zou worden, merkte hij een andere stilstaande wagen op aan de kant van de weg. Uw echtgenoot besloot om voor deze wagen zijn wagen te parkeren, zodat er in ieder geval toch een getuige zou zijn moest iets verkeerd lopen. 80 à 100 meter voor de geparkeerde witte wagen stopte uw man zijn wagen. De UAZ die hem volgde stopte vervolgens voor zijn wagen. Uit deze UAZ stapten vier militairen uit die naar zijn wagen toe liepen en hun wapens op uw man richtten. Eén van hen greep uw man vast en trok hem uit uw wagen. Uw man werd aan de achterkant van zijn wagen tegen de wagen gedrukt en gevraagd zijn benen te spreiden. De militairen waren kwaad dat hij niet eerder was gestopt toen ze met hun lichten teken gaven om te stoppen. Een militair doorzocht zijn wagen en één van de militairen wees op de geparkeerde wagen. Een militair schoot in de lucht en riep naar de wagen om dichterbij te komen. Eerst gebeurde er niets, maar even later gingen de deuren van deze geparkeerde wagen open en 4 personen sprongen uit het voertuig, ook gewapend. Zodra de deuren openden, hoorde uw man iemand roepen om weg te rennen. Onmiddellijk vielen er schoten. Uw man rende weg naar het kanaal naast de weg. De militairen en de 4 onbekende personen schoten naar elkaar. Uw man stak het kanaal over en liep te voet verder naar huis. Het nam, om thuis te geraken, een uurtje tijd in beslag. Toen hij thuis kwam vertelde hij u niets over wat had plaatsgevonden. De nacht verliep rustig en ook de volgende dag was er geen probleem. 's Avonds gingen jullie slapen en in de nacht van 6 op 7 juli, rond middernacht, vielen drie militairen uw woning binnen. Ze braken de deur stuk. Uw man hoorde een zware klap, waar hij wakker van werd en hij sprong uit het bed. Op dat moment hoorde u roepen dat u op de grond moest gaan liggen. Ook de kinderen waren wakker geworden. Uw kinderen liepen de kamer binnen en zij moesten naast u op de grond liggen. Uw man werd onmiddellijk meegenomen door de militairen. Uw man werd in een wagen gezet en weg gebracht naar het politiegebouw in de Zavodskoi wijk te Grozny. Daar werd hij opgesloten in een cel. De volgende morgen werd hij uit een cel gehaald en naar een kamer gebracht waar hij werd hardhandig werd ondervraagd. Ze vroegen hem naar vrienden, of hij hoorde bij de jongens van de witte wagen, hoe hij er in slaagde hun mannen te vermoorden. De militair had het over gewapende bendes en stelde dat uw man bij hen hoorde. De militair had het over de schietpartij op 5 juli 2012. Ook de volgende 2 dagen werd uw man ondervraagd en mishandeld. Alle dagen tot zijn vrijlating werd uw man ondervraagd over rebellen en de schietpartij op 5 juli 2012. Op de 5de dag van zijn vasthouding werd een andere gevangene, genaamd I., in zijn cel gebracht. I. zei uw man dat hij mogelijks zou kunnen vrijkomen, maar hij wist nog niet wanneer. Hij vertelde over zijn zus die hem regelmatig kwam bezoeken en stelde voor om uw man te helpen als hij het kon. Uw man vroeg I. zijn gezin te verwittigen dat hij in de cel zat. Hij gaf het adres op van G., een legervriend van hem uit Ingoesjetië. Twee dagen later kwamen ze I. uit de cel halen. Uw man weet niet wat er met hem nadien gebeurde. Op 13 juli 2012 kreeg uw man van een rechercheur te horen dat er mensen waren die bezorgd waren om hem. G. en een Tsjetsjeense militair waren komen vragen achter hem. De Tsjetsjeense militair had zich garant gesteld en uw man werd vrijgelaten. G. nam hem mee naar zijn woning in Ingoesjetië, Sleptsovsk. Hij zorgde dat uw man daar een woning kon betrekken. Uw echtgenoot bleef in deze woning 7,5 maand wonen en ondervond geen problemen. De dag na zijn vrijlating nam uw man contact op met uw neef in Noord Ossestië en vroeg hem achter geld. Zijn neef gaf aan dat hij geen geld kon geven op dat moment. Uw man vroeg uw neef achter zijn gezin en hij vernam dat u en de kinderen waren vertrokken. U en de kinderen hadden op 11 juli 2012 Tsjetsjenië verlaten en waren naar Polen gereisd waar jullie een asielaanvraag hadden ingediend. Uw man maakte zijn neef duidelijk als jullie met hem contact opnam, jullie niets te vertellen over zijn verblijfplaats. In oktober 2012 reisde u en uw dochter terug naar Tsjetsjenië om uw man te zoeken. U vernam geen nieuws over uw man en in februari 2013 keerde u en uw dochter terug naar uw zoon T.M. (OV 7.685.006) in Polen. Op 1 maart verliet uw man Sleptsovsk en ging naar Mazdok in Noord Ossestië waar hij een maand bij zijn neef verbleef. Zijn neef regelde zijn vertrek uit de Russische Federatie en op 29 maart 2012 vertrok uw man met een vrachtwagen naar Kiev, Oekraïne. Op 31 maart 2012 stapte uw man in Kiev in een andere vrachtwagen waarmee hij via Polen, Duitsland naar België reed. Uw man kwam in België toe op 4 april 2013. Op 2 april 2013 vernam u en de kinderen die toen in Polen verbleven van zijn neef dat uw man naar België was vertrokken. Ook jullie verlieten Polen en kwamen op 4 april 2013 in België toe. Dezelfde dag vroegen u, uw man en zoon samen asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van jullie asielrelaas legden jullie volgende

documenten voor: de geboorteakte van uw man, jullie huwelijksakte, uw Russisch binnenlands paspoort en het binnenlands paspoort van uw dochter, zijn rijbewijs tractor, zijn medisch attest voor de tractor, uw Russisch medisch attest, zijn arbeidsboekje en zijn diploma middelbaar onderwijs voor. Uw zoon T.M. legde zijn Russisch binnenlands paspoort, zijn geboorteakte, zijn rijbewijs en Russische medische attesten voor.

B. Motivering

Uit de gehoorverlagen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot K.M. (CGVS vrouw p. 8) in zijn asielaanvraag.

In het kader van de asielaanvraag van uw man heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De voormelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw man bevat de volgende motieven:

" De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u betrokken geraakte in een schietgevecht tussen militairen en onbekende personen. U werd omwille hiervan in de nacht van 6 op 7 juli 2012 gearresteerd en gedurende 7 dagen vastgehouden. Na uw vrijlating werd u opnieuw gezocht en u vreest opnieuw gearresteerd te worden en de schuld te krijgen van zaken die u niet had gedaan (CGVS p. 15-25).

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat u tijdens uw verblijf in de Russische Federatie en na uw vertrek uit de Russische Federatie onvoldoende pogingen ondernam om zich te informeren over de huidige situatie en de evolutie van uw problemen.

U werd op 6 juli 2012 opgepakt en gedurende 7 dagen vastgehouden in een politiegebouw te Grozny. Op 13 juli 2012 slaagde uw vriend G. erin u vrij te krijgen.

Hij nam u mee naar Ingoesjetië waar u in Sleptovsk verbleef tot 1 maart 2013. Die dag vertrok u naar uw neef in Mazdok, Noord Ossestië.

U werd gevraagd of u in de periode dat u in Ingoesjetië en Noord Ossestië verbleef enige pogingen had gedaan om na te gaan of militairen nog waren langs geweest om u te zoeken.

U stelde dat u tijdens uw verblijf in Ingoesjetië of Noord Ossestië niets had ondernomen om na te gaan of u nog steeds werd gezocht. U had louter op 26 juli 2012 aan uw vriend G. gevraagd om documenten bij u thuis op te halen en toen had G. van de burens te horen gekregen dat ze u nog zijn komen zoeken op 20 of 21 juli 2012.

U had verder geen nieuws meer gehoord en geen stappen meer ondernomen om dit later nog na te gaan.

Op de vraag waarom u later niet meer had geïnformeerd in de actuele situatie van uw problemen antwoordde u dat als u zou informeren, ze zouden uitvissen waar u verbleef.

Ook na uw vertrek uit de Russische Federatie, sinds uw aankomst in België, ondernam u geen verdere pogingen om zich te informeren over uw actuele situatie. U stelde dat u als u dit wou weten u gemakkelijk aan uw vriend G. kon vragen om te gaan informeren in Tsjetsjenië maar dat wilde u niet doen omdat alle oproepen uit het buitenland worden afgeluisterd (CGVS man p. 5, 6, 8).

Deze uitleg overtuigt niet daar u zowel tijdens uw verblijf in Ingoesjetië en Noord Ossestië als na uw aankomst in België nog contacten had met personen in de Russische Federatie waarvan u zelf aangeeft dat het u weinig moeite zou kosten om informatie te verkrijgen (CGVS man p. 8).

Van een asielzoeker kan echter verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over zijn persoonlijke problemen en de evolutie daarvan.

Dergelijke nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en ondermijnen de aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging ernstig.

Verder moet vastgesteld worden dat er talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties werden vastgesteld in uw onderlinge verklaringen, in de onderlinge verklaringen van uw echtgenote en tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote en zoon.

Zo verklaarde u betreffende het binnenvallen van de militairen in de nacht van de 6de juli 2012 dat toen u het hoorde uit bed stapte en te horen kreeg dat u op de grond moest gaan liggen. **U ging zelf op de grond liggen.** Vervolgens werden uw handen op uw rug vastgebonden en trok **één militair u recht en bracht u naar buiten.**

U gaf aan dat uw kinderen wilden zien wat er gebeurde in jullie kamer maar dat ze door de militairen **werden tegengehouden en in hun kamer moesten blijven.** Tegen uw **huilende vrouw zeiden of deden de militairen niets** (CGVS man p. 19, 20, 21).

Uw vrouw verklaarde betreffende deze inval op 6 juli 2012 dat drie militairen de woning binnenvielen en u onmiddellijk aanvielen en meenamen. U had niet de tijd op de grond te gaan liggen en werd **van het bed meegenomen.** Uw vrouw was in paniek en kon door de paniek verder niets opmerken wat er met u gebeurde. Ze hoorde enkel roepen **op de grond te gaan liggen wat ze ook deed** en zag dat **de kinderen de kamer binnen liepen die naast haar op de grond gingen liggen** (CGVS vrouw p. 9, 10).

Uw zoon T.G. beschreef deze arrestatie als volgt: op 6 juli 2012 's nachts vielen drie mannen de woning binnen. U werd door **twee mannen** met uw handen op uw rug weggebracht. Uw zoon had dit opgemerkt toen **hij jullie kamer binnen liep.** Daar werd hem gezegd ook op de grond te gaan liggen zoals zijn moeder. Uw zoon had **u niet op de grond zien liggen** (CGVS zoon p. 8, 9).

Zowel uw vrouw als uw zoon werden met deze meerdere incoherenties geconfronteerd.

Uw vrouw antwoordde toen ze werd gewezen op haar verklaring, tegenstrijdig met de uwe, dat u vanuit bed werd meegenomen, dat jullie waarschijnlijk waren opgestaan, misschien ook niet. Ze herinnerde zich enkel dat u onmiddellijk werd gegrepen.

Over het al dan niet binnenkomen van de kinderen in de kamer legde uw vrouw uit dat u misschien door de paniek hun binnenkomst niet had opgemerkt omdat er maar 1 licht brandde in de gang.

Uw vrouw herinnerde zich niet dat u op de grond moest gaan liggen en herhaalde haar verklaringen dat zij op de grond moest gaan liggen van de militairen (CGVS vrouw p. 11, 12).

Deze uitleg overtuigt niet.

Gezien u en uw echtgenote aanwezig waren bij deze arrestatie is het redelijk te verwachten dat jullie beide versies coherent en eenduidig zouden zijn over deze arrestatie.

Ook uw zoon T.G. werd gewezen op de verschillen in jullie verklaringen en hij reageerde door te herhalen dat hij en zijn zus naar de kamer van uw ouders zijn gerend, dat u door twee mannen werd meegenomen. Mogelijk was het op straat maar één persoon (CGVS zoon p. 9).

Ook zijn uitleg overtuigt niet.

Er kan verwacht worden, gezien hij ook aanwezig was tijdens uw arrestatie, dat ook zijn versie coherent en eenduidig met uw versie zou zijn.

Verder moet betreffende deze arrestatie nog opgemerkt worden dat zowel in uw als in uw echtgenotes onderlinge verklaringen ook een tegenstrijdigheid werd vastgesteld.

U en uw echtgenote verklaarden op het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u tijdens de inval op 6 juli 2012 **op de grond werd geduwd** (vragenlijst CGVS man en vrouw punt 3.5).

Echter op het gehoor voor de Commissariaat-generaal gaf u aan dat u werd gezegd op de grond te gaan liggen en dat **u dit zelf deed, door uzelf te laten vallen op de grond** (CGVS man p. 20).

Uw echtgenote gaf weer op het Commissariaat-generaal dat u **van bed onmiddellijk werd meegenomen en dat ze zich niet herinnert u op de grond te zien liggen** (CGVS vrouw p. 11).

U antwoordde toen u met uw tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd dat u dat niet had gezegd, u had zich laten vallen (CGVS man p. 26).

Uw vrouw liet verstaan bij confrontatie dat ze het zich niet meer herinnerde omdat er geen licht in de kamer was en iedereen in paniek was (CGVS vrouw p. 11).

Beide uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Het is redelijk te verwachten dat jullie beiden coherent zijn in jullie onderlinge verklaringen betreffende eenzelfde incident.

Ook uw verklaringen over de 7 dagen dat u werd vastgehouden na uw arrestatie bevatten meerdere tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen.

*U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u naar het politiekantoor in Grozny werd gebracht. U werd **gedurende 2 dagen mishandeld en ondervraagd** in verband met de personen van de witte wagen. Tijdens **uw derde dag van opsluiting** werd een andere man bij u in de cel opgesloten. Jullie hadden een kort gesprek. **Hij werd 3 dagen later vrijgelaten**. U vroeg hem een vriend op te zoeken genaamd G. (vragenlijst CGVS man punt 3.5).*

*Voor de het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u 7 dagen werd vastgehouden. U werd **alle dagen ondervraagd maar drie dagen ook mishandeld**. **Op de vijfde dag brachten ze nog iemand anders in uw cel**. Hij heeft twee dagen bij u gezeten. **U weet niet wat er met hem gebeurde na deze twee dagen**. Hij werd gewoon uit uw cel weg gebracht (CGVS man p. 22, 23, 24, 26).*

Ook met deze inconsistenties in uw verklaringen werd u geconfronteerd.

U beweerde dat u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet over mishandelen had gesproken.

De tolk had u gezegd dat het belangrijk was om te antwoorden op de vragen en ze hadden niet gevraagd hoeveel dagen u werd ondervraagd of mishandeld. Ook over de dag dat een man bij u in de cel werd opgesloten beweerde u op de twee gehoren hetzelfde te hebben gezegd en dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet had verklaard dat hij 3 dagen later werd vrijgelaten.

Of ze hadden zich op de Dienst Vreemdelingenzaken vergist, of u had zich vergist. U wist het niet (CGVS man p. 26, 27).

Ook deze uitleg overtuigt niet.

Uw verklaringen genoteerd in de vragenlijst van het CGVS zijn nochtans duidelijk. Bovendien verklaarde u op het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw verklaringen aan uw werden voorgelezen en dat u geen verbetering had moeten aanbrengen (CGVS man p.2)

De vastgestelde veelvuldige tegenstrijdigheden aangaande feiten die allen betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurig en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen.

Het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenote, uw zoon en dochter, uw geboorteakte en deze van uw zoon, jullie huwelijksakte, het rijbewijs van uw zoon, uw tractor rijbewijs, het medische attest voor de tractor, uw arbeidsboekje en uw middelbaar diploma, bevatten allen persoonsgegevens die niet worden betwist.

Het Russisch medisch attest van uw vrouw geven aan dat uw echtgenote een allergie voor antibiotica heeft en schildklierproblemen.

De Russische medische attesten van uw zoon verwijzen naar zijn problemen rond zijn zicht en de verlamming in zijn gezicht.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook zoon T.G. een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. . De bestreden beslissing inzake T.M. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, bent afkomstig van Raduzhnoye in het district Grozny.

Op 5 juli 2012 ging uw vader K.M. (OV 7.685.009) een vriend in Znamenskoye bezoeken. Om 20.00 uur 's avonds vertrok uw vader en reed hij naar huis. Onderweg, op 30 km van Znamenskoye ligt het dorp Gorarorsk. Daar stopte uw vader om sigaretten te kopen. Toen hij de winkel verliet merkte uw echtgenoot militairen op die ook de winkel wilden betreden. Toen uw vader Gorarorsk uitreed merkte hij een wagen achter hem die met de lichten knipperde. Uw vader deed alsof hij het knipperen niet opmerkte en hij reed harder. De weg waarop hij reed was onbewoond en uw vader wilde niet stoppen op deze weg. Hij hoopte een volgend dorp te bereiken. Echter de auto die met zijn lichten knipperde reed sneller dan zijn wagen. Onder het rijden, toen uw vader zag dat hij bijna ingehaald zou worden, merkte hij een andere stilstaande wagen op aan de kant van de weg. Uw vader besloot om voor deze wagen zijn wagen te parkeren, zodat er in ieder geval toch een getuige zou zijn moest iets verkeerd lopen. 80 à 100 meter voor de geparkeerde witte wagen stopte uw vader zijn wagen. De UAZ die hem volgde stopte vervolgens voor zijn wagen. Uit deze UAZ stapten vier militairen uit die naar zijn wagen toe liepen en hun wapens op uw vader richtten. Eén van hen greep uw vader vast en trok hem uit uw wagen. Uw vader werd aan de achterkant van zijn wagen tegen de wagen gedrukt en gevraagd zijn benen te spreiden. De militairen waren kwaad dat hij niet eerder was gestopt toen ze met hun lichten teken gaven om te stoppen. Een militair doorzocht zijn wagen en één van de militairen wees op de geparkeerde wagen. Een militair schoot in de lucht en riep naar de wagen om dichterbij te komen. Eerst gebeurde er niets, maar even later gingen de deuren van deze geparkeerde wagen open en 4 personen sprongen uit het voertuig, ook gewapend. Zodra de deuren opende, hoorde uw vader iemand roepen om weg te rennen. Onmiddellijk vielen er schoten. Uw vader rende weg naar het kanaal naast de weg. De militairen en de 4 onbekende personen schoten naar elkaar. Uw vader stak het kanaal over en liep te voet verder naar huis. Het nam, om thuis te geraken, een uurtje tijd in beslag.

Toen hij thuis kwam vertelde hij uw moeder Ka.M. (OV7.685.009) niets over wat had plaatsgevonden. De nacht verliep rustig en ook de volgende dag was er geen probleem.

's Avonds gingen jullie slapen en in de nacht van 6 op 7 juli, rond middernacht, vielen drie militairen jullie woning binnen. Ze braken de deur stuk. Uw vader hoorde een zware klap, waar hij wakker van werd en hij sprong uit het bed. Op dat moment hoorde uw moeder roepen dat ze op de grond moest gaan liggen. Ook u en uw zus waren wakker geworden. U en uw zus liepen de kamer binnen en jullie moesten naast uw moeder op de grond liggen. Uw vader werd onmiddellijk meegenomen door de militairen. Uw vader werd in een wagen gezet en weg gebracht naar het politiegebouw in de Zavodskoi wijk te Grozny. Daar werd hij opgesloten in een cel. De volgende morgen werd hij uit een cel gehaald en naar een kamer gebracht waar hij werd hardhandig ondervraagd. Ze vroegen hem naar vrienden, of hij hoorde bij de jongens van de witte wagen, hoe hij er in slaagde hun mannen te vermoorden. De militair had het over gewapende bendes en stelde dat uw vader bij hen hoorde. De militair had het over de schietpartij op 5 juli 2012. Ook de volgende 2 dagen werd uw vader ondervraagd en mishandeld. Alle dagen tot zijn vrijlating werd uw vader ondervraagd over rebellen en de schietpartij op 5 juli 2012. Op de 5de dag van zijn vasthouding werd een andere gevangene, genaamd I., in zijn cel gebracht. I. zei uw vader dat hij mogelijks zou kunnen vrijkomen, maar hij wist nog niet wanneer. Hij vertelde over zijn zus die hem regelmatig kwam bezoeken en stelde voor om uw vader te helpen als hij het kon. Uw vader vroeg I. zijn gezin te verwittigen dat hij in de cel zat. Hij gaf het adres op van G., een legervriend van hem uit Ingoesjetië. Twee dagen later kwamen ze I. uit de cel halen. Uw vader weet niet wat er met hem nadien gebeurde. Op 13 juli 2012 kreeg uw vader van een rechercheur te horen dat er mensen waren die bezorgd waren om hem. G. en een Tsjetsjeense militair waren komen vragen achter hem. De Tsjetsjeense militair had zich garant gesteld en uw vader werd vrijgelaten. G. nam hem mee naar zijn woning in Ingoesjetië, Sleptovsk. Hij zorgde dat uw vader daar een woning kon betrekken. Uw vader bleef in deze woning 7,5 maand wonen en ondervond geen problemen. De dag na zijn vrijlating nam uw vader contact op met een neef in Noord Ossestië en vroeg hem achter geld. Zijn neef gaf aan dat hij geen geld kon geven op dat moment. Uw vader vroeg uw neef achter zijn gezin en hij vernam dat u en de kinderen waren vertrokken. U, uw zus en moeder hadden op 11 juli 2012 Tsjetsjenië verlaten en waren naar Polen gereisd waar jullie een asielaanvraag hadden ingediend. Uw vader maakte zijn neef duidelijk als jullie met hem contact opnam, jullie niets te vertellen over zijn verblijfplaats. In oktober

2012 reisde uw moeder en zus terug naar Tsjetsjenië om uw vader te zoeken. Uw moeder vernam geen nieuws over uw vader en in februari 2013 keerden zij terug naar Polen. Op 1 maart verliet uw vader Sleptsovsk en ging naar Mazdok in Noord Ossestië waar hij een maand bij zijn neef verbleef. Zijn neef regelde zijn vertrek uit de Russische Federatie en op 29 maart 2012 vertrok uw vader met een vrachtwagen naar Kiev, Oekraïne. Op 31 maart 2012 stapte uw vader in Kiev in een andere vrachtwagen waarmee hij via Polen, Duitsland naar België reed. Uw vader kwam in België toe op 4 april 2013. Op 2 april 2013 vernam uw moeder en jullie in Polen van zijn neef dat uw vader naar België was vertrokken. Ook jullie verlieten Polen en kwamen op 4 april 2013 in België toe. Dezelfde dag vroegen u, uw vader en moeder samen asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van jullie asielaanvraag legden uw ouders volgende documenten voor: de geboorteakte van uw vader, jullie huwelijksakte, het Russisch binnenlands paspoort van uw moeder en zus, uw vaders rijbewijs tractor, zijn medisch attest voor de tractor, uw moeders Russisch medisch attest, uw vaders arbeidsboekje en zijn diploma middelbaar onderwijs voor. U legde uw Russisch binnenlands paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs en Russische medische attesten voor.

B. Motivering

Uit de gehoorverlagen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vader K.M. (CGVS zoon p. 7) in zijn asielaanvraag. In het kader van de asielaanvraag van uw vader heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De voormelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw vader bevat de volgende motieven:

" De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u betrokken geraakte in een schietgevecht tussen militairen en onbekende personen. U werd omwille hiervan in de nacht van 6 op 7 juli 2012 gearresteerd en gedurende 7 dagen vastgehouden. Na uw vrijlating werd u opnieuw gezocht en u vreest opnieuw gearresteerd te worden en de schuld te krijgen van zaken die u niet had gedaan (CGVS p. 15-25).

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Eerst en vooral moet opgemerkt worden dat u tijdens uw verblijf in de Russische Federatie en na uw vertrek uit de Russische Federatie onvoldoende pogingen ondernam om zich te informeren over de huidige situatie en de evolutie van uw problemen.

U werd op 6 juli 2012 opgepakt en gedurende 7 dagen vastgehouden in een politiegebouw te Grozny. Op 13 juli 2012 slaagde uw vriend G. erin u vrij te krijgen.

Hij nam u mee naar Ingoesjetië waar u in Sleptsovsk verbleef tot 1 maart 2013. Die dag vertrok u naar uw neef in Mazdok, Noord Ossestië.

U werd gevraagd of u in de periode dat u in Ingoesjetië en Noord Ossestië verbleef enige pogingen had gedaan om na te gaan of militairen nog waren langs geweest om u te zoeken.

U stelde dat u tijdens uw verblijf in Ingoesjetië of Noord Ossestië niets had ondernomen om na te gaan of u nog steeds werd gezocht. U had louter op 26 juli 2012 aan uw vriend G. gevraagd om documenten bij u thuis op te halen en toen had G. van de bureaus te horen gekregen dat ze u nog zijn komen zoeken op 20 of 21 juli 2012.

U had verder geen nieuws meer gehoord en geen stappen meer ondernomen om dit later nog na te gaan.

Op de vraag waarom u later niet meer had geïnformeerd in de actuele situatie van uw problemen antwoordde u dat als u zou informeren, ze zouden uitvissen waar u verbleef.

Ook na uw vertrek uit de Russische Federatie, sinds uw aankomst in België, ondernam u geen verdere pogingen om zich te informeren over uw actuele situatie. U stelde dat u als u dit wou weten u gemakkelijk aan uw vriend G. kon vragen om te gaan informeren in Tsjetsjenië maar dat wilde u niet doen omdat alle oproepen uit het buitenland worden afgeluisterd (CGVS man p. 5, 6, 8).

Deze uitleg overtuigt niet daar u zowel tijdens uw verblijf in Ingoesjetië en Noord Ossestië als na uw aankomst in België nog contacten had met personen in de Russische Federatie waarvan u zelf aangeeft dat het u weinig moeite zou kosten om informatie te verkrijgen (CGVS man p. 8).

Van een asielzoeker kan echter verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over zijn persoonlijke problemen en de evolutie daarvan.

Dergelijke nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en ondermijnen de aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging ernstig.

Verder moet vastgesteld worden dat er talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties werden vastgesteld in uw onderlinge verklaringen, in de onderlinge verklaringen van uw echtgenote en tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote en zoon.

Zo verklaarde u betreffende het binnenvallen van de militairen in de nacht van de 6de juli 2012 dat toen u het hoorde uit bed stapte en te horen kreeg dat u op de grond moest gaan liggen. **U ging zelf op de grond liggen.** Vervolgens werden uw handen op uw rug vastgebonden en trok **één militair u recht en bracht u naar buiten.**

U gaf aan dat uw kinderen wilden zien wat er gebeurde in jullie kamer maar dat ze door de militairen **werden tegengehouden en in hun kamer moesten blijven.** Tegen uw **hulende vrouw zeiden of deden de militairen niets** (CGVS man p. 19, 20, 21).

Uw vrouw verklaarde betreffende deze inval op 6 juli 2012 dat drie militairen de woning binnenvielen en u onmiddellijk aanvielen en meenamen. U had niet de tijd op de grond te gaan liggen en werd **van het bed meegenomen.** Uw vrouw was in paniek en kon door de paniek verder niets opmerken wat er met u gebeurde. Ze hoorde enkel roepen **op de grond te gaan liggen wat ze ook deed** en zag dat **de kinderen de kamer binnen liepen die naast haar op de grond gingen liggen** (CGVS vrouw p. 9, 10).

Uw zoon T.G. beschreef deze arrestatie als volgt: op 6 juli 2012 's nachts vielen drie mannen de woning binnen. U werd door **twee mannen** met uw handen op uw rug weggebracht. Uw zoon had dit opgemerkt toen **hij jullie kamer binnen liep.** Daar werd hem gezegd ook op de grond te gaan liggen zoals zijn moeder. Uw zoon had **u niet op de grond zien liggen** (CGVS zoon p. 8, 9).

Zowel uw vrouw als uw zoon werden met deze meerdere incoherenties geconfronteerd.

Uw vrouw antwoordde toen ze werd gewezen op haar verklaring, tegenstrijdig met de uwe, dat u vanuit bed werd meegenomen, dat jullie waarschijnlijk waren opgestaan, misschien ook niet. Ze herinnerde zich enkel dat u onmiddellijk werd gegrepen.

Over het al dan niet binnenkomen van de kinderen in de kamer legde uw vrouw uit dat u misschien door de paniek hun binnenkomst niet had opgemerkt omdat er maar 1 licht brandde in de gang.

Uw vrouw herinnerde zich niet dat u op de grond moest gaan liggen en herhaalde haar verklaringen dat zij op de grond moest gaan liggen van de militairen (CGVS vrouw p. 11, 12).

Deze uitleg overtuigt niet.

Gezien u en uw echtgenote aanwezig waren bij deze arrestatie is het redelijk te verwachten dat jullie beide versies coherent en eenduidig zouden zijn over deze arrestatie.

Ook uw zoon T.G. werd gewezen op de verschillen in jullie verklaringen en hij reageerde door te herhalen dat hij en zijn zus naar de kamer van uw ouders zijn gerend, dat u door twee mannen werd meegenomen. Mogelijk was het op straat maar één persoon (CGVS zoon p. 9).

Ook zijn uitleg overtuigt niet.

Er kan verwacht worden, gezien hij ook aanwezig was tijdens uw arrestatie, dat ook zijn versie coherent en eenduidig met uw versie zou zijn.

Verder moet betreffende deze arrestatie nog opgemerkt worden dat zowel in uw als in uw echtgenotes onderlinge verklaringen ook een tegenstrijdigheid werd vastgesteld.

U en uw echtgenote verklaarden op het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u tijdens de inval op 6 juli 2012 **op de grond werd geduwd** (vragenlijst CGVS man en vrouw punt 3.5).

Echter op het gehoor voor de Commissariaat-generaal gaf u aan dat u werd gezegd op de grond te gaan liggen en dat **u dit zelf deed, door uzelf te laten vallen op de grond** (CGVS man p. 20).

Uw echtgenote gaf weer op het Commissariaat-generaal dat u **van bed onmiddellijk werd meegenomen en dat ze zich niet herinnert u op de grond te zien liggen** (CGVS vrouw p. 11).

U antwoordde toen u met uw tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd dat u dat niet had gezegd, u had zich laten vallen (CGVS man p. 26).

Uw vrouw liet verstaan bij confrontatie dat ze het zich niet meer herinnerde omdat er geen licht in de kamer was en iedereen in paniek was (CGVS vrouw p. 11).

Beide uitleg is niet afdoende en weerlegt de vastgestelde tegenstrijdigheid niet. Het is redelijk te verwachten dat jullie beiden coherent zijn in jullie onderlinge verklaringen betreffende eenzelfde incident.

Ook uw verklaringen over de 7 dagen dat u werd vastgehouden na uw arrestatie bevatten meerdere tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen.

*U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u naar het politiekantoor in Grozny werd gebracht. U werd **gedurende 2 dagen mishandeld en ondervraagd** in verband met de personen van de witte wagen. Tijdens **uw derde dag van opsluiting** werd een andere man bij u in de cel opgesloten. Jullie hadden een kort gesprek. **Hij werd 3 dagen later vrijgelaten**. U vroeg hem een vriend op te zoeken genaamd G. (vragenlijst CGVS man punt 3.5).*

*Voor de het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u 7 dagen werd vastgehouden. U werd **alle dagen ondervraagd maar drie dagen ook mishandeld**. **Op de vijfde dag brachten ze nog iemand anders in uw cel**. Hij heeft twee dagen bij u gezeten. **U weet niet wat er met hem gebeurde na deze twee dagen**. Hij werd gewoon uit uw cel weg gebracht (CGVS man p. 22, 23, 24, 26).*

Ook met deze inconsistenties in uw verklaringen werd u geconfronteerd.

U beweerde dat u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet over mishandelen had gesproken.

De tolk had u gezegd dat het belangrijk was om te antwoorden op de vragen en ze hadden niet gevraagd hoeveel dagen u werd ondervraagd of mishandeld. Ook over de dag dat een man bij u in de cel werd opgesloten beweerde u op de twee gehoren hetzelfde te hebben gezegd en dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet had verklaard dat hij 3 dagen later werd vrijgelaten.

Of ze hadden zich op de Dienst Vreemdelingenzaken vergist, of u had zich vergist. U wist het niet (CGVS man p. 26, 27).

Ook deze uitleg overtuigt niet.

Uw verklaringen genoteerd in de vragenlijst van het CGVS zijn nochtans duidelijk. Bovendien verklaarde u op het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw verklaringen aan uw werden voorgelezen en dat u geen verbetering had moeten aanbrengen (CGVS man p.2)

De vastgestelde veelvuldige tegenstrijdigheden aangaande feiten die allen betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurig en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van jullie asielrelaas kunnen de hierboven gestelde conclusies niet wijzigen.

Het Russisch binnenlands paspoort van uw echtgenote, uw zoon en dochter, uw geboorteakte en deze van uw zoon, jullie huwelijksakte, het rijbewijs van uw zoon, uw tractor rijbewijs, het medische attest

voor de tractor, uw arbeidsboekje en uw middelbaar diploma, bevatten allen persoonsgegevens die niet worden betwist.

Het Russisch medisch attest van uw vrouw geven aan dat uw echtgenote een allergie voor antibiotica heeft en schildklierproblemen.

De Russische medische attesten van uw zoon verwijzen naar zijn problemen rond zijn zicht en de verlamming in zijn gezicht.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook zoon T.G. een weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving."

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook moeder Ka.M. een weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 6 augustus 2013 (zie p. 4) een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van "de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid", onder meer het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, en van de materiële motiveringsplicht doordat de commissaris-generaal geen geloof heeft gehecht aan hun asielaanvraag en onvoldoende rekening heeft gehouden met hun specifieke situatie in hun land van herkomst.

Aangaande het in de bestreden beslissing jegens verzoeker weerhouden gebrek aan interesse, benadrukken verzoekers dat eerste verzoeker op hardhandige wijze werd opgepakt, gedurende een week werd vastgehouden en ondervraagd en vervolgens had vernomen dat er rond 20 juli 2012 nog militairen in zijn woning waren langs geweest; omwille van "de oprechte vrees van eerste verzoeker om opnieuw onderworpen te worden aan foltering" hebben ze schrik om naar hun woning terug te keren.

Ze vinden het dan ook ongepast van de commissaris-generaal om van verzoeker nog te vragen dat hij zich zou informeren over de actuele situatie, gezien hij riskeert opnieuw door de autoriteiten te worden ondervraagd en mishandeld indien hij zijn woning zou betrekken.

Waar de commissaris-generaal verzoekers tegenwerpt dat ze geen documenten voorbrengen om hun asielaanvraag te staven, wijzen ze erop dat algemeen aanvaard wordt dat verklaringen van de asielzoeker een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling, op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, dat de afgelegde verklaringen niet in strijd mogen zijn met algemeen bekende feiten, dat in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmdheden en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen en dat het voordeel van de twijfel slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen.

Verzoekers herhalen dat er geen enkele reden is om aan de verklaringen van verzoeker te twijfelen; ze stellen dat zijn verklaringen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en dat er geen hiaten, ongerijmdheden en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen die niet kunnen worden verklaard.

Een louter verschil in details aangaande elementen omtrent de inval van de militairen, zo onder meer aangaande de aanwezigheid van de kinderen in hun kamer, is volgens hen niet voldoende om het hele relaas te verwerpen.

Volgens verzoekers houdt de commissaris-generaal ook geen rekening met het feit dat "de traumatische ervaringen en gebeurtenissen", alsook "het plotse en ingrijpend karakter van de gebeurtenis" er bij hen voor gezorgd hebben dat ze niet alle elementen gedetailleerd hebben gememoriseerd en bepaalde elementen hen volledig ontgaan zijn; ze verwijzen in dit verband naar een artikel "Trauma, herinnering en amnesie: een notie over de experimentele analyse van psychogene amnesie" van maart 1993 en naar rechtspraak van de Raad, ook aangaande het bestaan van het voordeel van de twijfel.

Ze besluiten dat van hen de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift (zie p. 8) ook een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, gezien de commissaris-generaal hen de subsidiaire beschermingsstatus weigert

terwijl ze, naar ze stellen hun land ontvlucht zijn omwille van een reëel risico op ernstige schade en derhalve bescherming dienen te krijgen zoals voorzien in artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Ze stellen dat verzoeker het slachtoffer werd van de veiligheidsdiensten in Tsjetsjenië die, zo blijkt volgens hen ook uit het administratief dossier, geen geweld schuwen; bovendien zo stellen ze, blijkt dat er nog veel problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen zoals vasthoudingen, foltering, afdwingen van bekentenissen en dergelijke meer.

Volgens hen kan niet worden ontkend dat verzoeker een groot risico loopt op problemen met de autoriteiten in Tsjetsjenië zeker gezien hij er van verdacht wordt banden te hebben met gewapende bendes en zijn medewerking te hebben verleend aan de rebellen.

Verzoekers vragen aan de Raad de bestreden beslissingen te willen hervormen en van hen de status van vluchteling te erkennen, in subsidiaire orde hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Beoordeling

De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster Ka.M. en tweede verzoeker T.M., zich in het verzoekschrift louter baseren op het asielaanvraag van eerste verzoeker, K.M., de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn verblijf en na zijn vertrek uit de Russische Federatie, niet genoeg pogingen heeft ondernomen om zich te informeren over de evolutie van zijn problemen en zijn actuele situatie.

Op de vraag of verzoeker, in de periode na zijn vasthouding toen hij in Ingoesjetië en Noord-Ossetië verbleef, pogingen had ondernomen om na te gaan of er nog militairen waren langs geweest om hem te zoeken, antwoordde verzoeker dat hij toen niets had ondernomen om na te gaan of hij nog steeds werd

gezocht; hij stelt dat hij op 26 juli 2012 aan zijn vriend G. enkel had gevraagd om documenten bij hem thuis op te halen en bij die gelegenheid had G. van de burens te horen gekregen dat verzoeker op 20 of 21 juli 2012 nog steeds gezocht werd. Verzoeker erkende dat hij verder geen nieuws meer had gehoord en dat hij zelf geen stappen meer had ondernomen om nog iets na te gaan.

Ook na verzoekers vertrek uit de Russische Federatie, sinds zijn aankomst in België, blijkt verzoeker geen verdere pogingen te hebben ondernomen om zich te informeren over zijn actuele situatie, hoewel hij verklaarde gemakkelijk aan zijn vriend G. te kunnen vragen om te gaan informeren in Tsjetsjenië (zie het verhoorverslag van 11 juli 2013, p. 5, 6, 8) en tevens stelde nog contacten te hebben met bepaalde personen in de Russische Federatie waarvan hij zelf aangeeft dat het hem weinig moeite zou kosten om informatie te verkrijgen (zie het verhoorverslag, p. 8).

In hun verzoekschrift wijzen verzoekers erop dat verzoeker op hardhandige wijze werd opgepakt, gedurende een week werd vastgehouden en ondervraagd en vervolgens had vernomen dat er rond 20 juli 2012 nog militairen in zijn woning waren langs geweest; ze stellen dat ze omwille van "*de oprechte vrees van eerste verzoeker om opnieuw onderworpen te worden aan foltering*" schrik hebben om naar hun woning terug te keren.

De Raad is van mening dat van een asielzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij er alles aan doet om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten; van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, net omdat hij op hardhandige wijze werd opgepakt, gedurende een week werd vastgehouden en ondervraagd en er nog militairen in zijn woning zouden zijn langs geweest.

Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich te informeren wijzen op een gebrek aan interesse en keren zich tegen zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

De Raad merkt tevens meerdere tegenstrijdigheden op in de verklaringen van verzoekers.

Zo verklaarde verzoeker betreffende de inval van de militairen in de nacht van 6 juli 2012 dat hij uit bed stapte en te horen kreeg dat hij op de grond moest gaan liggen, waarop hij zelf op de grond ging liggen en waarna zijn handen op zijn rug werden vastgebonden en één militair hem rechtstrok en naar buiten bracht.

Verzoeker verklaarde dat zijn kinderen wilden zien wat er gebeurde in hun kamer, maar dat ze door de militairen werden tegengehouden en in hun kamer moesten blijven. Hij stelde tevens dat de militairen tegen zijn huilende vrouw niets zeiden of deden (zie het verhoorverslag, p. 19, 20, 21).

Verzoekster, zijn vrouw, verklaarde daarentegen echter dat drie militairen de woning binnenvielen en verzoeker onmiddellijk aanvielen en meenamen, dat verzoeker niet de tijd had op de grond te gaan liggen en dat hij van het bed werd meegenomen. Zij stelde in paniek te zijn geweest en door de paniek verder niets kon opmerken wat er met hem gebeurde; zij hoorde enkel dat werd geroepen dat ze op de grond moesten gaan liggen, wat zij ook deed en waarbij zij zag dat de kinderen naast haar op de grond gingen liggen (zie haar verhoorverslag van 11 juli 2013, p. 9, 10).

Verzoeker T.M. verklaarde dat op 6 juli 2012 's nachts drie mannen de woning binnenvielen, dat verzoeker met zijn handen op zijn rug gebonden, door twee mannen werd weggebracht, dat hij de kamer binnenliep en op de grond moest gaan liggen zoals verzoekster. Hij verklaarde dat hij verzoeker niet op de grond had zien liggen (zie het verhoorverslag van T.M. van 11 juli 2013, p. 8, 9).

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat een louter verschil in details aangaande de inval van de militairen, zo onder meer aangaande de aanwezigheid van de kinderen in hun kamer, niet voldoende is om het hele relaas te verwerpen, antwoordt de Raad dat van familieleden, die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat ze eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas, zoals deze met betrekking tot dewelke de tegenstrijdigheden worden vastgesteld.

Het vergelijken van verklaringen, afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten, is immers een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk gehoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken.

Deze vaststellingen keren zich tegen de geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten.

Ook blijkt dat verzoekers eigen verklaringen incoherent zijn.

Zo verklaarde verzoeker bij zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij tijdens de inval op 6 juli 2012 op de grond werd geduwd (zie "vragenlijst", punt 3.5), terwijl hij op het verhoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat hem werd gezegd op de grond te gaan liggen en dat hij dit onmiddellijk deed (zie het verhoorverslag, p. 20).

Verzoekers eigen verklaringen over de zeven dagen dat hij werd vastgehouden na zijn arrestatie, bevatten eveneens meerdere tegenstrijdigheden.

Zo verklaarde hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij naar het politiekantoor in Grozny werd gebracht, dat hij gedurende twee dagen mishandeld en ondervraagd werd in verband met de personen van de witte wagen, dat er tijdens zijn derde dag van zijn opsluiting een andere man bij hem in de cel werd gebracht, dat ze een kort gesprek hadden en dat hij drie dagen later werd vrijgelaten (“vragenlijst”, punt 3.5).

Op het Commissariaat-generaal vertelde verzoeker daarentegen dat hij zeven dagen werd vastgehouden, dat hij alle dagen werd ondervraagd en drie dagen ook werd mishandeld, dat op de vijfde dag nog iemand anders in zijn cel werd opgesloten, dat die persoon daar twee dagen heeft verbleven en dat hij niet weet wat er met deze nadien is gebeurd (zie het verhoorverslag, p. 22-24, 26).

De Raad is van mening dat van een asielzoeker in redelijkheid mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog laten gelden dat geen rekening wordt gehouden met het feit dat “*de traumatische ervaringen en gebeurtenissen*”, alsook “*het plotse en ingrijpend karakter van de gebeurtenis*”, er bij hen voor gezorgd hebben dat ze niet alle elementen gedetailleerd hebben gememoriseerd en bepaalde elementen hen trouwens volledig ontgaan zijn -waarbij ze verwijzen naar een artikel “*Trauma, herinnering en amnesie: een notie over de experimentele analyse van psychogene amnesie*” van maart 1993-, wijst de Raad erop dat de aangehaalde gebeurtenissen dermate ingrijpend en fundamenteel zijn dat verzoeker, ondanks de traumatische ervaring, bij machte moet zijn een coherent en correct verhaal te vertellen (RvS, nr. 150.619 van 25 oktober 2005).

De Raad merkt bovendien op dat nagelaten wordt een medisch attest neer te leggen waaruit de geheugenproblemen eventueel zouden blijken.

Uit niets blijkt dan ook dat verzoekers niet in staat zouden zijn om gehoord te worden in het kader van hun asielprocedure, noch dat de door hen voorgehouden geheugenproblemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van hun zaak.

Verzoekers maken niet aannemelijk dat hun geestelijke toestand hen ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de bovenstaande vaststellingen onverkort geldig blijven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekers geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongelooftwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de “*Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië: Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*” van 16 juli 2012, stelt de Raad immers vast dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen.

De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen.

De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van

herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE